

σοφῶν κατὰ τὸ <ν Αἰσχύλον> (Suppl. 770), ἀλλὰ καὶ πότου πᾶσα καὶ ἀνέ<σεως ὥρα στρατη>γῶ καὶ ἄρχοντι φροντίδος ἄξιόν ἐστιν. ἵνα <τοίνυν> ἀκοῦσαί θ' ἂ δεῖ καὶ προστάξαι καὶ ὑπογράψαι δύνηται, τοῦτον ἐξαίρετον ἔχει τὸν τόπον· ἐν ᾧ τῆς δευτέρας κλίνης τῇ τρίτῃ συναπτούσης, 5 ἢ γωνία διάλειμμα ποιούσα τῇ καμπῇ δίδωσιν καὶ γραμματεῖ καὶ ὑπηρέτῃ καὶ φύλακι σώματος καὶ ἀγγέλῳ τῶν F ἀπὸ στρατοπέδου προσελθεῖν διαλεχθῆναι πυνθέσθαι, μήτε τινὸς ἐνοχλοῦντος αὐτῷ μήτε τινὸς ἐνοχλουμένου τῶν συμποτῶν, ἀλλὰ καὶ χεῖρα καὶ φωνὴν ὑπερδέξιον ἔχοντι 10 καὶ ἀκώλυτον. |

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ

620

Ποῖόν τινα δεῖ τὸν συμποσίαρχον εἶναι

Collocuntur Plutarchus, Crato, Theo

1. Κράτων ὁ γαμβρὸς ἡμῶν καὶ Θεῶν ὁ ἑταῖρος ἐν τινι 15 πότῳ παροιρίας ἀρχὴν λαβούσης εἶτα παυσαμένης λόγον ἐποιήσαντο περὶ τῆς συμποσιαρχίας, οἰόμενοί με δεῖν στεφανηφοροῦντα μὴ περιδεῖν . . . ἔθος ἐκλειφθὲν παντάπασιν, ἀλλ' ἀνακαλεῖν καὶ καταστῆσαι πάλιν τῆς ἀρχῆς τὴν νενομισμένην ἐπιστάσιαν περὶ τὰ συμπόσια καὶ δια- 20 κόσμησιν. ἐδόκει δὲ ταῦτα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥστε θόρυβον ἐκ πάντων καὶ παράκλησιν γενέσθαι. ἔπει τοίνυν ἔφην B ἐγὼ ἔδοκεῖ ταῦτα πᾶσιν, ἐμαντὸν αἰροῦμαι συμποσίαρχον ὑμῶν καὶ κελεύω τοὺς μὲν ἄλλους ὡς βούλονται πίνειν ἐν τῷ παρόντι, Κράτωνα δὲ καὶ Θεῶνα, τοὺς εἰσηγητὰς καὶ 25 νομοθέτας τοῦ δόγματος, ἐν τινι τύπῳ βραχέως διελεθῆναι, ὁποῖον ὄντα δεῖ τὸν συμποσίαρχον αἰρεῖσθαι καὶ τί ποιούμενος τέλος ὁ αἰρεθεὶς ἄρξει καὶ πῶς χρήσεται τοῖς κατὰ